

РЕШЕНИЕ

№ 1464

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 121-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ Н. ТОПАЛОВА

при участието на секретаря АЛ
като разгледа докладваното от ПЕТЯ Н. ТОПАЛОВА Административно наказателно дело № 20211110218083 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Ф. ИЛ. ИЛ., с ЕГН ***** срещу наказателно постановление №21-4332-022971/10.11.2021 г. на началник сектор към СДВР отдел "Пътна полиция" - СДВР, с което му е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл.177 ал.1 т.2 ЗДвП за нарушение на чл.162 ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление, тъй като в АУАН и НП липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Алтернативно се прави искане за прилагане на чл.28 ЗАНН – наличие на маловажен случай. Предлага на съда да отмени НП като незаконосъобразно. Редовно призован, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител в с.з.

Въззиваемата страна редовно призована, не изпраща представители не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и логическо единство във връзка с оплакванията в жалбата, приема за установено следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна в преклузивния срок. Разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА, като мотивите за това са следните:

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 24.10.2021 г. около 00:13 часа свидетелите АДР. Н. СТ. и СВ. СТ. СТ., спрели за проверка жалбоподателят, който управлявал л.а. „БМВ 435И с рег. №СВ 6009 СТ, в АДРЕС

При извършената проверка чрез ОДЧ-99 за справка през граничен контрол, свидетелите установили, че водачът от началото на 2021 г. не е напускал България, като управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца.

Свидетелят АДР. Н. СТ. заемащ длъжността мл. автоконтрольор към СДВР, отдел Пътна полиция съставил и връчил надлежно АУАН GA383043/24.10.2021 г.

Няма данни жалбоподателят да се е възползвал от възможността, предоставена му с чл.44 ал.1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН, наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление.

Въз основа на горната фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени. Притежават необходимото съдържание по чл.42 и чл.57 от ЗАНН, издадени са в давностните срокове по чл.34 ЗАНН.

По силата на [чл. 162 ал. 1 ЗДвП](#), българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по [Споразумението за Европейското икономическо пространство](#), или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в

страната.

И. безспорно е български гражданин. Не става ясно обаче какво „чуждестранно” СУМПС притежава той, за да попада в изключенията по чл.162 ал.1 ЗДвП, като нито в АУАН, нито в НП е отразено държавата, която е издала същото, въпреки изричните указания на съда, дадени с Разпореждане от 14.02.2022 г. до наказващия орган да предостави такива данни. Няма ангажирани и доказателства в подкрепа на изложеното в АУАН и НП, че жалбоподателят не е напуснал България от началото на 2021 г., въпреки дадените от съда указания в тази насока.

Твърденията на свидетеля С., че същият е направил справка в ОДЧ и оттам са го уведомили за това обстоятелство, не са достатъчни, за да установят с необходимата категоричност вмененото на жалбоподателя нарушение.

Съдът намира, че не се установи от събраните в хода на съдебното следствие пред настоящата инстанция, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по чл.162 ал. 1 ЗДвП, като наказващият орган не ангажира доказателства в подкрепа на нарушението въпреки, че доказателствената тежест в производството е негова.

Предвид изложеното съдът намира, че вмененото нарушение на жалбоподателя се явява недоказано и обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №21-4332-022971/10.11.2021 г. на началник сектор към СДВР отдел "Пътна полиция" - СДВР, с което на Ф. ИЛ. ИЛ., с ЕГН *****, е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл.177 ал.1 т.2 ЗДвП за нарушение на чл.162 ал. 1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд София-град.

Съдия при Софийски районен съд: _____